

Arxiu del dimarts , 3/05/2016

Què uneix els amics? La importància del coneixement compartit

dimarts , 3/05/2016

www.adolescents.cat/noticia/4789/son/amics/ser/bon/amic

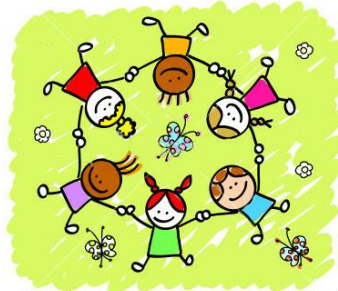
Mama, papa, puc estar més estona jugant amb els meus amics?

Segur que, els que hem estat pares, hem sentit en més d'una ocasió exclamacions com aquesta. Les persones som éssers socials. Tota la nostra vida gira al voltant de la societat, i els amics en són una part primordial. La societat humana és molt complexa i variada, i las nostres preferències a l'hora de triar els amics es veuen condicionades per molts factors, alguns de conscients i altres de preconscients: l'edat, el sexe, les tendències polítiques, les aficions i els esports compartits, i un llarguíssim etcètera d'altres factors. Els infants també mostren preferències a l'hora de triar les seves amistats, però fins fa poc no es tenia gaire clar quins eren els factors que més els influïen, a banda de la imitació dels seus pares.

A principis d'any, un treball fet per dos grups de recerca, un de turc i l'altre de nord-americà, ha permès entendre quin és el principal factor que influeix en els infants quan trien els seus amics. La conclusió penso que és molt important, atès que indica una via que pot contribuir a evitar l'exclusió social i ampliar l'acceptació de la diversitat inherent a les cultures humanes. Un camí que pot ajudar a educar en una cultura de pau (si un interessa el tema de l'educació per a la pau, fa un any i mig vaig publicar un *llibre* sobre aquest tema amb una bona amiga pedagoga, en el qual no hi trobareu res d'aquest post, perquè està basat en un treball molt més recent).

De forma resumida, *aquests investigadors* van agafar diversos grups d'infants de 5 anys que prèviament no es coneixien entre ells, i van observar com establien vincles d'amistat. L'única informació que aquests infants tenien dels altres nens i nenes era que podien escoltar les cançons que més els agradaven. Doncs bé, invariablement, tots tendien a establir ràpidament amistat amb aquells infants que coneixien les mateixes cançons que ells. És el que s'anomena coneixement cultural compartit. Tendim a establir vincles d'amistat amb aquelles persones amb qui compartim més coneixements culturals, entesos en sentit ampli.

Les conseqüències, però, són molt més profundes, perquè al mateix moment en què s'estableixen grups diferents, el cervell comença a utilitzar una regla de doble moral, preconscient i per tant molt difícil de reconduir. Aquesta regla de doble moral fa que, invariablement, tendim a considerar com més fiables, simpàtics i honestos les persones del nostre grup que les dels altres. Hi ha diversos experiments realitzats amb estudiants universitaris que ho demostren. I en els nens passa el mateix. De fet, és durant la infantesa que aprenem a establir aquesta regla de doble moral, que distingeix "els nostres" de "els altres".

blocs.xtec.cat/amlescorts/musica/2013/01/29/p5-canta-i-balla-la-canço-dels-amics-tot-preparant-el-dia-de-la-pau/

Com pot això contribuir a evitar l'exclusió social i ampliar l'acceptació de la diversitat inherent a les cultures humanes? Com pot ajudar els nostres fills a ser més tolerants amb els altres? Una de les moltes maneres possibles és a través de la música, i de la cultura en general. Conèixer altres músiques i participar en esdeveniments d'altres cultures, compartir la cultura, fa que el nostre cervell percebi aquestes persones com a més susceptibles d'establir-hi amistat, i per tant pot ajudar a disminuir els efectes de la doble moral que ens fa separar "els nostres" de "els altres". Penso que la convivència en un món globalitzat, el que deixarem als nostres fills, bé val la pena.

El proper post: Fer esport durant l'embaràs fa que el fill o la filla siguin més esportistes

[With Google+ plugin by Geoff Janes](#)